

Tăcerea ta dureri mă poartă

Adina Coltea

În ochi
îngălbenite vise
mă dor cuvinte pân' la os
pe guri căscate
de mirări nescrise
se strâmbă zâmbete de abanos...
Pierduți de tălpi, pașii nebuni
mă uită-n pietre obosite
ce-n răni de sânge
ros pe margini
de bănuitele minciuni
se sfarmă-n colțuri nerostite...
Din albul gros și despletit
ce fumegă de așteptare
pe nări trag aer
neînsuflețit
și timpul cărnii rău mă doare...
În clipa asta
fără adăpost
îți plâng de mila nevederii
mă las să cad
și cad și recunosc,
stând în genunchii primăverii,
că-ți simt tăcerea
pe de rost...